

TLAKOVANJE POTI ...

Anka Lisec

glavna in odgovorna urednica Geodetskega vestnika

V prvi številki 60. letnika *Geodetskega vestnika* je bil v uvodniku izpostavljen pomen tako velikega jubileja za znanstveno-raziskovalno delo, za samo stroko ter seveda tudi za negovanje in razvoj strokovnega jezika. Mnogi posamezniki, skupine in institucije so v teh letih vztrajno in zaneseno prispevali kamenček za kamenčkom k razvoju revije ter uspešno tlakovali pot naprej, pot navzgor. Vsem se iskreno zahvaljujem in upam tudi na lepo sodelovanje v prihodnje. Ravno posamezni raznoliki prispevki so razlog, da je revija od prvotnega društvenega glasila v 50. in 60. letih preteklega stoletja prerasla ozke društvene okvirje ter postala nacionalno in mednarodno prepoznavna strokovna revija, ki objavlja kakovostne znanstvene in strokovne članke ter razprave in novosti s širših področij geodezije, geoinformatike in prostorskega načrtovanja. Poudariti velja, da je revija ob tem ostala zvesta društveni dejavnosti članov Zveze geodetov Slovenije.

Pomen sodelovanja posameznikov pri ustvarjanju vsebine revije je v uvodnih besedah prve številke izpostavil že redakcijski odbor prvega letnika takratnega *Vestnika Geodetskega društva LRS* (1953), kje je bilo med drugim zapisano, da bo društvo poskušalo s »*pisano besedo*« *pripomoči k reševanju problemov in izzivov v stroki. Redakcijski odbor je prvi uvodnik sklenil z besedami: »Vestnik Geodetskega društva pa bo seveda pripomogel k uspešnemu delovanju društva le tedaj, če ga bo članstvo ne le z zanimanjem prebiral, ampak če bo tudi sodelovalo pri njegovi oblikovni in vsebinski izpopolnitvi.*«

Pa ni bilo vedno lahko, kot je razbrati iz zanimivih uvodnikov in razprav, ki jih odkrijemo ob temeljitem preučevanju knjižne police s starimi številkami *Geodetskega vestnika* ter njegovih predhodnikov. Že v prvi številki 10. letnika takratnega *Biltena* (1966) so bile omenjene težave s financiranjem revije, toda sklenjeno je bilo, da »*naj Bilten izhaja vse dotlej, dokler bodo na razpolago materialna in organizacijska sredstva*«. Dodatno je bilo izpostavljeno, »*da je krog sodelavcev Biltena zelo majhen ter da posamezniki sicer obljublajo prispevke, a obljub običajno ne izpolnijo, vsaj v doglednem času ne*«. Sredstva za izdajanje revije so se očitno našla, saj je revija redno izhajala, obenem pa je širila vsebino objav in nabor avtorjev prispevkov. Poleg društvenih novic, novic s področja delovanja javne geodetske službe, je mesto v reviji našlo vse več strokovnih prispevkov, posebej pa velja poudariti poročila očitno izredno dejavne slovenske geodetske stroke na jugoslovanskih in mednarodnih znanstvenih ter strokovnih dogodkih.

Uvodni nagovor prve številke 20. letnika (1976), takrat že *Geodetskega vestnika*, je precej optimističen, ko je novo uredništvo napovedalo vsebinsko bolj bogato revijo »*z več strokovnimi, poljudno znanstvenimi*

in znanstvenimi prispevki, z novimi rubrikami ...«. V uvodniku je še zapisno: »*Seveda pa nam mora biti jasno, tako nam v uredniškem odboru kot vam, dragi bralci, da bo to naše strokovno glasilo tako, kakor ga bomo ustvarili s skupnimi močmi.*« Pri pregledu vsebin objav v tem obdobju je razvidno, da so področje geodezije in urejanja prostora močno zaznamovale, poleg zakonskih in institucionalnih sprememb, nove tehnologije – od sodobnih terestričnih elektronskih merskih sistemov do razvoja fotogrametrije in informacijske tehnologije.

Nekoliko bolj zadržan je bil uvodnik prve številke 30. letnika *Geodetskega vestnika* (1986), kjer so izpostavljene finančne in tehnične težave pri izdajanju revije. Kljub temu je konec uvodnika nekoliko bolj optimističen, saj je v njem zapisano: »*V jubilejno leto izhajanja smo stopili precej skromno in manj odmevno. Jubileju bomo posvetili večjo pozornost v naslednjih številkah in v aktivnostih, ki jih bomo v teh okvirjih izvedli v letošnjem letu. Ostaja nam le polna mera optimizma in želja po nadaljevanju medsebojnega sodelovanja in razumevanja.*«

Naslednje desetletje je tudi geodetsko stroko zaznamovala družbeno-gospodarska sprememba z osamosvojitvijo Slovenije in prehodom na tržno gospodarstvo. Revija je kljub nekoliko razburkanim družbeno-političnim razmeram izhajala neprekinjeno, za kar se moramo zahvaliti predvsem takratnim članom uredniškega odbora, avtorjem prispevkov ter drugim soustvarjalcem in podpornikom *Geodetskega vestnika*. Slednje je posebej izpostavljeno tudi v uvodniku prve številke 40. letnika (1996), ki se začne tako: »*Dokaj neopazno smo vstopili v jubilejno leto – 40. leto izdajanja geodetske strokovne revije Geodetski vestnik. Za visok jubilej so zaslužni predvsem pisci znanstvenih in strokovnih člankov, recenzenti, uredniški odbori z uredniki, programski sveti ...*«

Posebej pomembno je bilo za geodetsko stroko leto 2006, ko smo zaznamovali 50. letnik *Geodetskega vestnika*. Ob jubileju *Geodetskega vestnika* in 55-letnici Zveze geodetov Slovenije je zveza prejela medaljo za zasluge predsednika države Republike Slovenije. V uvodniku sklepne številke 50. letnika revije je bilo tako zapisano: »*Kakšna je prihodnost, se nam ni treba bati. Stroka postaja iz leta v leto bolj prepoznavna in tudi revija, ki je odsev razvoja stroke, postaja tako doma kot v tujini vse bolj poznana. Načrti za prihodnost so veliki, s skupnimi močmi jih moramo uresničiti ...*«

Zadnjim mislim se pridružujem tudi jaz. Verjamem, da je pred našo revijo lepa prihodnost in da bomo s skupnimi močmi uspešno tlakovali pot naprej, pot navzgor!